

soud vyložil v souzeném případě nesprávně ustanovení § 31 čís. 5 uvedeného zákona.

Neobstojí ani další výtky, že odvolací soud vyložil nesprávně ustanovení § 573 c. ř. s. Jest správné, že lhůta k vystěhování se běžela v souzeném případě podle § 5 nařízení čís. 172 z roku 1924 sb. z. a n. až do 14. října 1930, a nikoli, jak ve výpovědi bylo uvedeno, jen do 30. září 1930. Okolnost ta byla by však měla jen za následek, kdyby byl první soud našel, že žalovaný jest povinen najatý předmět odevzdati, že jej má odevzdati ve lhůtě do 14. října 1930. Nalezl-li však teprve odvolací soud, že žalovaný jest povinen najatý předmět odevzdati, a prošla-li v době vynesení jeho rozsudku již doba nájemní, měl podle § 573 první odstavec c. ř. s. vysloviti, že se odevzdání má státi ihned. Tak to odvolací soud učinil a jeho výrok má tudíž oporu v § 573 c. ř. s.

Čís. 10753.

Podnět k zákroku podle čl. 26 obch. zák. může vyjít od kohokoliv. Lhostejno, že jde o firmu v obchodním rejstříku již zapsanou.

Při nové firmě veřejné obchodní společnosti může býti společnice zapsána do obchodního rejstříku jen svým rodinným jménem tak, by podle mluvnice jazyka, jehož použito, bylo zřejmo, že jde o jméno ženy.

(Rozh. ze dne 2. května 1931, R II 132/31.)

Rejstříkový soud zamítl žádost firmy Josef Frankl, akc. společnost v U., by byl zrušen zápis firmy: Josefa Frankla vdova a spol. Důvod y: Soud je toho názoru, že firma: Josefa Frankla vdova a spol. odpovídá čl. 17 obch. zák., a poukazuje v té příčině k rozh. nejv. s. dv., uveřejněná v Manzově vydání obch. zákona u čl. 16 (pozn. 2), jakož i k obdobnému případu uveřejněnému u čl. 17 v pozn. 4. Také s hlediska čl. 20 považuje soud firmu Josefa Frankla vdova a spol. za firmu zřetelně se lišící od firmy Josef Frankl, akc. společnost. Navrhovatelce jde zcela zřejmě o zákrok konkurenční, jakž plyne i z poukazu k zákonu o nekalé soutěži, avšak rejstříkový soud není povolán zabývati se touto otázkou znění firmy Josefa Frankla vdova a spol. s hlediska zákona o nekalé soutěži, neboť předpisy zákona o nekalé soutěži nebylo derogováno ani čl. 16 a 17, ani čl. 20 obch. zákona. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a uložil soudu první stolice, by příslušnými příkazy zjednal nutnou změnu ve znění firmy. Důvod y: Stížnosti nelze upřítí oprávnění. Podle ustanovení čl. 26 obch. zák. jest rejstříkový soud povinen, by z úřadu zakročil pořádkovými pokutami proti tomu, kdo používá nepřislušející mu firmy ve smyslu předpisu obchodního zákona o firmách. V souzeném případě používá Josefa Franklová a Josef K. firmy, která odporuje zákonným předpisům o tvoření firem, při čemž jest arci nerozhodné, že firma ta byla rejstříkovým soudem již zapsána, ježto nikdo nemůže nabýti práv proti zákonu. Podle ustanovení čl. 17 obch. zák. musí firma veřejné obchodní společnosti obsahovati jméno nejméně

jednoho ze společníků s dodatkem naznačujícím, že jest tu společnost. Tomuto zákonnému ustanovení neodpovídá rejstříkovým soudem povolený zápis firmy znějící »Josefa Frankla vdova a spol.«, poněvadž se v něm neuvádí jméno ženské tak, by podle mluvnice jazyka, jehož se používá, bylo zřejmo, že jde o jméno ženy, o Josefu Franklovou. Na tomto požadavku jest v projednávaném případě podle ustanovení čl. 20 obch. zák. tím spíše trvati, ana jest v rejstříku zapsána v tomtéž místě se nalézající firma »Josef Frankl, akciová spol. v U.«, o které se tvrdí, že převzala firmu a podnik Josefa Frankla, takže znění firmy Josefa Frankla vdova a spol. budí dojem, že jde o následní firmu zapsanou po úmrtí majitele firmy Josefa Frankla a tedy o právního a hospodářského jeho nástupce. — Takový dodatek »Josefa Frankla vdova« neslouží k bližšímu označení kupcovy osoby, nýbrž podporuje jen klam, že jde o starou firmu. V souzeném případě jde však o firmu novou a v té musí býti jméno majitelky firmy uvedeno rodinným občanským jménem s koncovkou, označující ženský rod.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Dovolací stížnosti nelze přiznati oprávnění. Stěžovatelé se poukazují na správné odůvodnění napadeného usnesení, jež nebylo vyvráceno vývody dovolací stížnosti. Pokud se týká oprávnění firmy Josef Frankl, akciová společnost v U. k žádosti o zrušení zápisu firmy stěžovatelů, poukazují se stěžovatelé na rozhodnutí Nejvyššího soudu sb. čís. 5827, jímž byla vyslovena zásada, že podnět k zákroku podle čl. 26 obch. zák. může vyjít od kohokoliv jako při každém zakročení v zájmu veřejného pořádku. Tímto rozhodnutím bylo však také uznáno, že jest nerozhodno, že jde o firmu zapsanou již v obchodním rejstříku, neboť zápisy příčí se zákonu nemohou, jakmile skutečnost ta vyšla na jevo, nadále trvati a jest právě věcí rejstříkového soudu, by ve smyslu čl. 26 obch. zák. zjednal nutné změny vydáním příslušných příkazů. Jde o novou firmu a podle čl. 16 a 17 obch. zák. může proto býti Josefa Franklová jako společnice zapsána do obchodního rejstříku jen svým rodinným jménem buď s příjmením nebo bez něho. Tomuto ustanovení příčí se však firma »Josefa Frankla vdova a spol.«. Jest přisvědčiti rekursnímu soudu, že toto znění firmy podporuje jen klam, že jde o starou firmu (srov. Randa, Handelsrecht I., str. 128). Při tomto stavu věci jest nerozhodné, zda se firma stěžovatelů příčí také ustanovení čl. 20 obch. zák.

Čís. 10754.

Jednatel bez příkazu jest oprávněn podati žalobu k vydobytí toho, čeho se týká jednatelství bez příkazu.

Třebas se domáhal jednatel bez příkazu zaplacení, lze uznati právem, že zažalovaný peníz jest složiti k soudu pro oprávněného, jehož věc vzal žalobce na sebe.

(Rozh. ze dne 2. května 1931, Rv II 143/30.)